

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 206. Quid notandum sit circa naturam furti & rapinæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

ADDENDA.

Q. 206. Quid notandum sit circa naturam furti 936
& rapinae. R. Seqq. §. 1. Furtum dicitur esse
ablatio, per quod distinguitur à pura damnifica-
tione, secundum dicenda p. 2. n. 17., nam si
injustè comburas domum alienam, non est pro-
priè furtum, Lugo de Just. d. 16. n. 1. Hinc et-
iam furari acum sartori inde habituro grave da-
mnum, non censetur grave peccatum furti, sed
damnificationis, Fagund. Moya in sel. T. 1. t. 3.
d. 3. q. 3. n. 1. Per ablationem autem intelligitur
etiam retentio, nam L. 40. 54. 76. ff. de furtis di-
citur creditorem pignore utentem; item usua-
rium, si rem alteri commodet; item commoda-
tarium, si rem diutius usurpet, furti teneri,
quamvis de creditore videatur oppositum dici
L. 55. sequente, sed non potest esse quæstio nisi
de nomine, potestque videri Haun. de Just. t. 2.
n. 250.

§. 2. Dicitur ablatio rei, intellige, externæ, 937
mobilis aut immobilis, ut si partem agri alieni
in tuum trahas, Mol. de Just. d. 68 i. n. 14. Per Tò
rei, intelligitur etiam persona non libera, ut
mancipium; idem dicunt aliqui apud Lugo etiam
de persona libera, v. g. filio, & ita videtur asseri
§. 9. Instit. de obligationibus, quæ ex delicto: sed
non potest esse quæstio, nisi iterum de nomine,
de qua Haun. n. 254.

§. 3. Dicitur alienæ, intellige, saltem quoad 938
legitimam detencionem, furtum enim commit-
titur non tantum contra dominum rei, sed et-
iam contra solum possessorem aut legitimum
tantum ejus detentorem, v. g. circa deposita-
Nn rium,

rium, commodatarium, conductorem &c. L. 10. & 11. ff. de furtis: unde dominus rei deposito potest furari subducendo rem suam inscio & in vita depositario; & hoc est, quod innuit S. Th. 2. 2. q. 66. a. 3. ad 3. dicens rem depositam esse simpliciter deponentis, sed secundum quidem depositarii. Videri potest Lugo f. 8.

939 §. 4. Dicitur ablato *occulta*, & sensus est, quod sit talis ablato, quae fit sine vi domino illata, quamvis forte eo praesente & vidente fiat, ut si eo praesente & vidente pecuniam in mensa jacentem auferas & fugias, non est rapina, sed furtum.

940 §. 5. Secundum jam dicta explicari debet definitiones aliæ furti, uti S. Th. in O. Occulta & septio rei alienæ: L. 4. Instit. tit. 6. Alienæ rei in vita domino contrectatio lucri faciendi vel intercipienda causâ: L. 1. ff. de furtis, Contrectatio rei fraudulosa, lucri faciendi gratiâ vel ipsis rei vel etiam ususque possessionisve: Molin. n. 16. Acceptio injusta boni externi absque vi & absque ullo consensu ejus, cutusq. saltē quoad legitimam detentionem: Tambur. in Decal. 1. 8. t. 2. c. 1. n. 1. Acceptio vel contrectatio rei alienæ externæ sine vi, invito rationabiliter domino: Sporer in Dec. t. 5. c. 5. n. 4. Contrectatio occultaria alienæ externæ domino rationabiliter invito: Haze. n. 252. Acceptio occultarei ab alio justè detente in to detentore.

941 §. 6. Observandum est, quid veniat nomine furti apud Theologos seu Canonistas & Juris civilis peritos, quod colligitur ex jam dictis, nam si in furtum feratur pena Ecclesiastica, v. g. ex communicatio, reservatio, illa cadet super furtum tantum Theologicè consideratum, uti regi

Lugo,

Lugo, Sporer, Tamb. n. 7. ; è contrà si à iure civili feratur pœna in furtum, non cadet super omne furtum Theologicè consideratum secundùm jam dicta, nam apud Juristas nomine furti non venit acceptio rei immobilis, nec si coniuges sibi mutuò aliquid auferant, utì notat Lugo contra Haun. n. 257., nec quod aufertur ex hæreditate nondum adita, neque si tutor res pupilli iniustè usurpet, ideoque Juristæ furtæ illa honestioribus titulis appellant, *delictarum amotarum, expilarum hereditatis, rationum distractarum &c.*, utì videri potest in legibus apud Lugo n. 3. Quales autem actiones, & cui, & contra quem competant ratione furti ; Item quales statutæ sint pœnæ contra furtum, videri potest apud Haun: à n. 265.

§. 7. Rapina est iniusta contrectatio rei alienæ externæ cum vi facta domino vel legitimo detentori : ideo autem distinguitur specie à furto, quia superaddit modum tendendi in rem alienam notabiliter diversum, nempe cum vilipendio & injuria contra personam ipsam præsentem & renitentem, quæ tamen ob præminentiam, quam habet ratione iuris in re sua, viliari non deberet. Porro per vim intelligunt Mol. & Lugo n. 12. non tantum violentiam seu impetum, qui corpori infertur, sed etiam aliam vim, quæ fit per metum gravem iniustè incussum, utì si latro minetur mortem, nisi extradas pecuniam; si Princeps minetur exilium; nisi solvas iniqua tributa; si quisvis aliis potentior minetur grave malum, si rem tuam repeatas &c. Et debet talis vis fieri personæ domini vel alterius, qui rem legitimè detinet, utì rectè Vict. Mol. Lugo n. 13. contra Sot.; hic si fur unus alterum vi im-

Nn 2

pediat,

pediat, ut ipse primus rem auferat, item si quis noctu violentè effringat ostia & nemine praesente aut renitente rem subducat, non erit rapina sed simplex furtum; putat tamen Haun. n. 164 fore rapinam, si habuisset animum vim inferendi, & ita videtur innui L. 52. §. 10. ff de furii. similiter quamvis per metum sit vis illata, non inferatur violentia, non erit rapina apud Juristas, nec in foro civili dabitur actio, quia alius datur contra rapinam, & dicitur *De vi honoraria raptorum*, Instit. & ff hoc titulo, sed tantum dabitur actio, *Quod metus causa*, uti cum aliis notat Haun. n. 263.

943 §. 8. *Objici potest.* Homo tenetur bona sua temporalia postponere saluti æternæ proximi, ergo nunquam est rationabiliter invitatus, ut proximus haec accipiat, sed tenetur potius velle, ut habeat, quam ut peccet mortaliter, ergo nunquam peccabitur saltem mortaliter per furtum vel rapinam. R. Si argumentum valet, ergo nulla proximo fieri poterit injuria gravis: itaque dist: antec: homo tenetur bona sua temporalia postponere saluti æternæ proximi, si proximus per suam malitiam velit suam salutem perdere, n, si proximus non possit aliter suam salutem consequi, c: anteced. & n. conseq.

944 Q. 207. *Quæ sint species furti.* R. Species furti genericè sumpti apud Theologos sunt, furtum strictè sumptum & rapina, de quibus à n. 93 dictum est, ad quæ accedit species Sacrilegii, id est sacra vel tollatur è loco sacro secundum dicenda l. 5. n. 127. Et speciatim de furto Reliquiarum dictum est hic n. 53. Species furti apud Juristas sunt, 1. *Manifestum*, in quo fur præsen-

te